

ger sig med det. For da er det ret simpelt. Alfabetet er reelt en prioriteret liste, selvfølgelig ikke formelt, i den forstand, at man ikke kan gøre noget ved det. Hvis man hedder Andersen, så står man efter al sandsynlighed øverst osv. Derfor er det jo ret enkelt at sige: Vi har fem forskellige medlemmer, hvis vi stiller dem op anderledes, så tyder alt på, at rækkefølgen af valgene også blive anderledes. Det er jo derfor, partierne prioriterer.

Det andet er spørgsmålet om storkredse. Det er også ret enkelt at diskutere. Man kan godt gøre det indviklet, hvis man begynder at hive op i alle de former, der eksisterer i øjeblikket, som folk pludselig skal til at forholde sig til, og som de aldrig har forholdt sig til. Jeg indrømmer, at det så er et lidt større arbejde. Men hvis man i øvrigt kender opstillingssystemet i forvejen, så er det altså ikke specielt indviklet. Analyserne kan vi godt få nogle eksperter til at lave, bare vi får spørgsmålene. De er ret simple.

Kl. 14:20

Formanden:

Det er hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 14:20

Rasmus Prehn (S):

Vi kan jo høre på fru Lone Dybkjær, at hun går stærkt op i det med alfabetet, i hvert fald når det handler om forslaget her, måske knap så meget, når det handler om de navne, som vi har. For det, man kan sige, er, at fru Lone Dybkjær før fik sagt, at jeg var hr. Thomas Adelskov. Jeg tror, at fru Lone Dybkjær simpelt hen bliver så stærkt optaget af det her, så hun tror, at når hr. Rasmus Prehn kan have den holdning, han har, og være imod det her forslag, så må det være, fordi han hedder Adelskov, så han har en fordel. Jeg har faktisk en kæmpestor ulempe ved at hedde Prehn, så jeg er langt nede på listen.

Men kunne man forestille sig – det er sådan set det, der er mit spørgsmål – at det forhold, at man nu skal til at prioritere i den enkelte kreds, hvem man vil have i hvilken rækkefølge, simpelt hen tager værdien ud af den kreds, man har, sådan at det, der kunne ansøre en til at lægge et stykke arbejde i en større kreds for at få en god kandidat der, simpelt hen bliver udhulet, ved at man lige pludselig ikke længere har værdien i den kreds, fordi man så skal til at prioritere, altså at man sådan set undergraver betydningen af de enkelte kredse, hvis det er sådan, at man lige pludselig begynder at skulle til at prioritere på en måde.

Har ordførerrækken gjort sig overvejelser i den retning?

Kl. 14:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:21

Lone Dybkjær (RV):

Det med, at jeg nu skylder ikke bare én kvajebajer, men adskillige kvajebajere til hr. Rasmus Prehn, det tror jeg jeg vil tage bagefter, for jeg er lidt optaget af spørgsmålet. Men jeg skylder virkelig meget. Men jeg troede faktisk, jeg havde sådan en dispensation, men selvfølgelig ikke fra Folketingets talerstol, det indrømmer jeg gerne, men kun privat.

Men jeg vil gerne sige: Ja, selvfølgelig har vi overvejet tingene, men jeg synes bare, at det er lige modsat – nu vil jeg gerne gå ind og kigge på det – for stadig væk har man jo mulighed for at få en kandidat øverst. Det har man fortsat. Så er der kun spørgsmålet, om Prehn skal stå nederst eller højere oppe eller hvad. Og jeg mener, at man da selvfølgelig skal tage diskussionen, og jeg synes også, at man som parti må spørge: Er det specielt retfærdigt, at det er alfabetet, der får så stor betydning, som det får i dag, eller skulle man hellere lade det være op til partiet at bestemme, hvordan rækkefølgen skal være? Det synes jeg selvfølgelig også bliver mere interessant, også når det opgøres på storkreds, for der er forskel på, hvordan ens valgkamp skal lægges til rette; om man skal lægge den til rette mere snævert og kan gamble på det, eller om man skal ud i bredden. Det går jeg også ud fra man drøfter i dag i partierne, men der er jo meget forskellige regler for, i hvilket omfang man må gå over grænserne. Jeg har i hvert fald forstået, at der er store restriktioner hos nogle partier.

Kl. 14:23

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn for en yderligere kort bemærkning.

Kl. 14:23

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan i hvert fald forsikre fru Lone Dybkjær om, at de her ting i hvert fald er noget, der ville optage mange socialdemokratiske kredse, og det er jo derfor, at vi bl.a. er lidt forbeholdne og gerne vil have lejlighed til at diskutere det med vores bagland. Det er, fordi vi hører den her form for bekymringer. Derfor kan vi ikke bare haste noget igennem, selv om vi måske godt kan have en vis form for sympati for det.